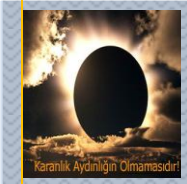
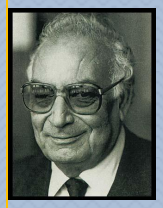
Nisan

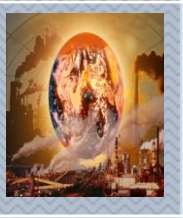
2011

KowaRaman

Online Fikir Dergisi

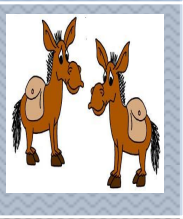

Karanlıklar yoktur gerçekte...Karanlıkların sebebi, aydınlığın olmamasıdır...!Kötülük yoktur aslında...Kötülükler iyiliklerin olmamasıdır...!Dünyanın herhangi bir yerindeki, iyilik olmayan herhangi bir yere iyilik götürecek bir fikriniz varsa, aramıza hoş geldiniz…

KowaRaman Online Fikir Dergisi

www.arsivakurdi.org

KowaRaman

Online Fikir Dergisi

www.kowaraman.tr.gg

Dergi Editörü:

M.K.

Kapak Dizayn:

Ene Enemyn

Dergi Sorumlusu:

KowaRaman

Dergi Kadrosu:

Mehdi

Ciwan Q.

Diljin Kovexi

Yusuf Dicle

Zagros Amed

Muhammed Baki

İçindekiler:

Önsöz Niyetine……..-2

Önsöz-2……-4

Neden Yaşar ki İnsan Dünyada?.....-5

Rönesans……-7

Ka Em Bavên Ber aqıla.....-9

Fırat……-10

Mezapotomyadaki Kayıp Medeniyet…-11

Neredesi?.....-14

Edebiyat(Yaşar Kemal)……..-15

www.arsivakurdi.org

Önsöz Niyetine…

Geçen gün arkadaşım geldi yanıma. Sevgilisinden ayrıldığını söyledi. Yaklaşık bir yıldır beraberlerdi, yakında yüzük takacaktım onlara. Bu duruma üzüldüm. Ama arkadaşımın fazla üzülmesini istemediğim için, insanların böyle olduğunu, zamanın çok farklı ve nankör olduğunu söyledim ona. Eski aşkların, eski sevgilerin olmadığını belki de aslında hiçbir zaman var olmadığını söyledim. Artık onu düşünmemesini ve onsuz hayatına devam etmesi gerektiğini söyledim. Akif'in **" İki yüzlüleri sever hale geldim. Çünkü, yaşadıkça yirmi yüzlü insanlar görmeye başladım. "** sözünü hatırlattım ona. Ve bu yirmi yüzlü insanlarla başa çıkması gerektiğini yoksa ***fikirlerinin*** insanların gözünde değersiz olacağını söyledim…

Bunun gibi onu teselli etmek için birçok şey söyledim. Ama o bana öyle bir şey söyledi ki, bir grup üniversite öğrencisinin fikirlerini dünyaya duyurmak için bu ay ilk sayısını yayınlayacağımız dergimize önsöz olması gerektiğine kara verdim.

Eğer patronun ücretini vermezse, annen kızarsa, baban istediğin bisikleti al(a)mazsa, sevgilin seni umursamazsa, arkadaşın derdini dinlemezse, birileri vatanını işgal ederse, öğretmenin konuşmana izin vermezse, hırsız cüzdanını çalarsa, sana herhangi bir şekilde haksızlık yapılırsa, aç kalırsan, bir parça ekmek bulamazsan, ekmeği bulduğunda ruhunu doyuracak herhangi bir şey bulamazsan… Ve ben o zaman sana nasılsın diye sorduğumda ***"Kötüyüm, mutsuzum."*** dersin bana… Ve insanların çoğu bu ya da buna benzer başka bir nedenden dolayı mutsuzdur…

"Kötüyüm,mutsuzum." Mutsuz olmamızın sebebi, başka bir insanın bize yaptığı kötülüktür. Yani başka bir insanın kötü olmasıdır. Eğer o kötü insana sorarsam nasılsın diye eminim o da bu iki kelimeyle cevap verecektir. ***"Kötüyüm,mutsuzum."***

"Ben buna inanmak istemiyorum. Dünyada ki tek kötü varlığın insan olduğuna, insanın nankör olduğuna, insanın insanı aldattığına inanmak istemiyorum. Ben insanların iyi olduğuna, hiçbir insanın kötü olmadığına, aslında dünyada hiçbir kötülüğün olmadığına inanmak istiyorum…"

Evet bunu ben de istiyorum. Tüm insanlık da bunun böyle olmasını istiyor. Kötülüğün aslında var olmadığını, insanın da kötülüğün kaynağı olmadığına inanmak istiyor tüm insanlık. Belki de tek kaynağı pandoranın kutusudur eğer varsa gerçekten kötülük..

"Kötüyüm,mutsuzum." Bu iki yüklem sadece durumumuzu bildirmiyor. Aslında bir itiraf da var. Evet mutlu değiliz. Bunun sebebi de başka bir insanın kötü olması. Ve biz de itiraf ediyoruz. ***"Kötüyüm!"*** Bize kötülük yapan insan değil sadece kötü olan. Biz de kötülük yapıyoruz başka insanlara! Ama bunu istemiyoruz hiçbirimiz. Biz kötü değiliz ve kötülüğün varlığına inanmak istemiyoruz! Çünkü kötülük yoktur! Einstain'ın dediği gibi;

Karanlıklar yoktur gerçekte...
Karanlıkların sebebi, aydınlığın olmamasıdır...!

Kötülük yoktur aslında...
Kötülükler iyiliklerin olmamasıdır...!

Dünyanın herhangi bir yerindeki, iyilik olmayan herhangi bir yere iyilik götürecek bir ***fikriniz*** varsa, aramıza hoş geldiniz…

M.K.

www.arsivakademi.org

www.arsivakurdi.org

Önsöz-2

Bir dergide iki tane önsöz olur mu demeyin. Yaptık oldu :) Bu ilk sayımız olduğu için kendimizi ve amaçlarımızı anlatacak ikinci bir önsöz yazmayı uygun bulduk.

KowaRaman Aylık Online Fikir Dergisi

Nisan ayı sayısıyla yayın hayatına başlamış ve Türkiye'de ilk ve tek olma özelliği taşıyan bir dergiyiz. Online olarak yayın yapacak olan dergimiz ilerde yeterli imkanlar bulunduğu taktirde basılacaktır. Ama şimdilik online olarak devam edeceğiz.

Biz bir grup üniversite öğrencisiyiz. Amacımız ise internet ortamında, tüm insanların kendi fikirlerini ifade edebileceği bir ortam yaratmak. Bu fikirle yola çıktık ve umarım bizim gibi düşünen değerli arkadaşlarımızın desteğiyle çok iyi bir seviyeye ulaşacağız. Dergimize isteyen herkes yazı gönderebilir. Fakat yazıların yayınlanması için edebi kriterlere uygun olması gerekir. Bu yüzden yayınlanmayan yazılarınızdan dolayı üzüntü duymayınız ve yazmaya devam ediniz. ..

Dergimizin ismi; iki kelimenin birleşmesinden oluşmaktadır. Kowar ve raman …Kowar dergi,Raman ise fikir anlamına gelen Kürtçe kelimelerdir. Aslında dergi Kovar demektir ama biz konuşmada biraz uzatılan v harfi yerine w harfini kullanmayı tercih ettik. Dergimiz herhangi bir ideolojik veya siyasi grubun taraftarı değildir. Her düşünceden arkadaşlarımızın yazıları yayınlanmaktadır. Yazılarımızı okuyunca bunu daha iyi anlayacaksınız…

Amacımız; en doğru düşünceyi bulmak değil, her düşüncenin doğrularını bulmak ve bu doğruları bir araya getirmektir…

İlk sayımızdaki hatalarımız ve kusurlarımızdan dolayı şimdiden özür dileriz… İyi okumalar

KowaRaman

www.asiyakurdi.org

Neden Yaşar Ki İnsan Dünyada?(!)

İnsanlar,neden ya da niçin yaşar ki dünyada?"yaşamak isterler"diye sormuyorum,"yaşarlar"diye soruyorum.Çünkü hiç birimize yaşamaya başlamadan önce dünya anlatılıp,yaşamak isteyip istemediğimiz sorulmadı.İstem dışı yaşıyoruz yani!

Anne rahmine bırakılan bir "damla" ile yaşamaya başladı insan.Ne olacağını,yaşadığını ve hatta insan olduğunu bilmeden yaşamaya başladı.Bir süre,anne rahminde yaşadı insan,o küçük dünyasında,vücudu insan şeklini alıp,organları ve beyni oluşana kadar.Beyni oluşmadan önce,düşünemezdi insan,peki ya beyni oluştuktan sonra?Beyni ve vücudu tam gelişmiş insanlara bakıyorum da,"tam" oldukları halde içlerinde düşünemeyen insanlar var.Ama yaşıyorlarya,anne rahminde de yaşıyorlardı işte...Küçük dünyasında işi bitince,orası küçük gelmeye başladı insana ve daha büyüğünü istedi...Sonunda,ciğerlerine daha önce hiç çekmediği havayı çekti insan.Bu kendisine acı veriyordu önce ve hep ağlıyordu ama alışınca içine çektiği havaya,yaşamaya başladı büyük dünyasında...Aklı başına,yaşı bluğa gelinceye kadar,anne ve babasının o sımsacak ellerinde tam bir "insan" gibi yaşadı.Sonra sormaya başladı kendi kendine:'Niçin yaşıyorum ki ben bu bazen cennet bazen cehennem olan dünyada?'Belki, kendi eliyle bu dünyayı cennet ya da cehenneme çevirdiğini bilmeden...

Size soruyorum şimdi bu soruyu,daha önce sormadıysanız veya unuttuysanız artık bu soruyu:'Niçin yaşar ki insan dünyada?İyi bir eğitim alıp,güzel bir kariyer yapmak;paralı bir iş bulup,para kazanmak;güzel bir eş bulup,rahat bir hayat sürmek için mi?Yoksa,bunların hepsini ya da bir kısmını yapıp sonra ölmek için mi?Belki,yaşamak için başka nedenleriniz de vardır.Fakat günümüz dünyasında,diğer bütün nedenler bu saydıklarıma çıkıyor.Gerçekten,insan başka ne için yaşar ki?...

Bence,dünyanın en mutlu insanı aramızda olsa ve şöyle bir konuşma geçse aramızda:

'Koskocaman bir hayat yaşadınız ve bu hayatta istediğiniz ve istemediğiniz şeyler oldu.Uzun ve meşakkatli bir yol izlediniz.Bu yola istemeden girdiniz belki ama bu yolu öğrenince nasıl yürümeye devam etmek istediniz?'

'İstemeseydim ne olacaktı ki?'diye soracak bize o da.Biz de:

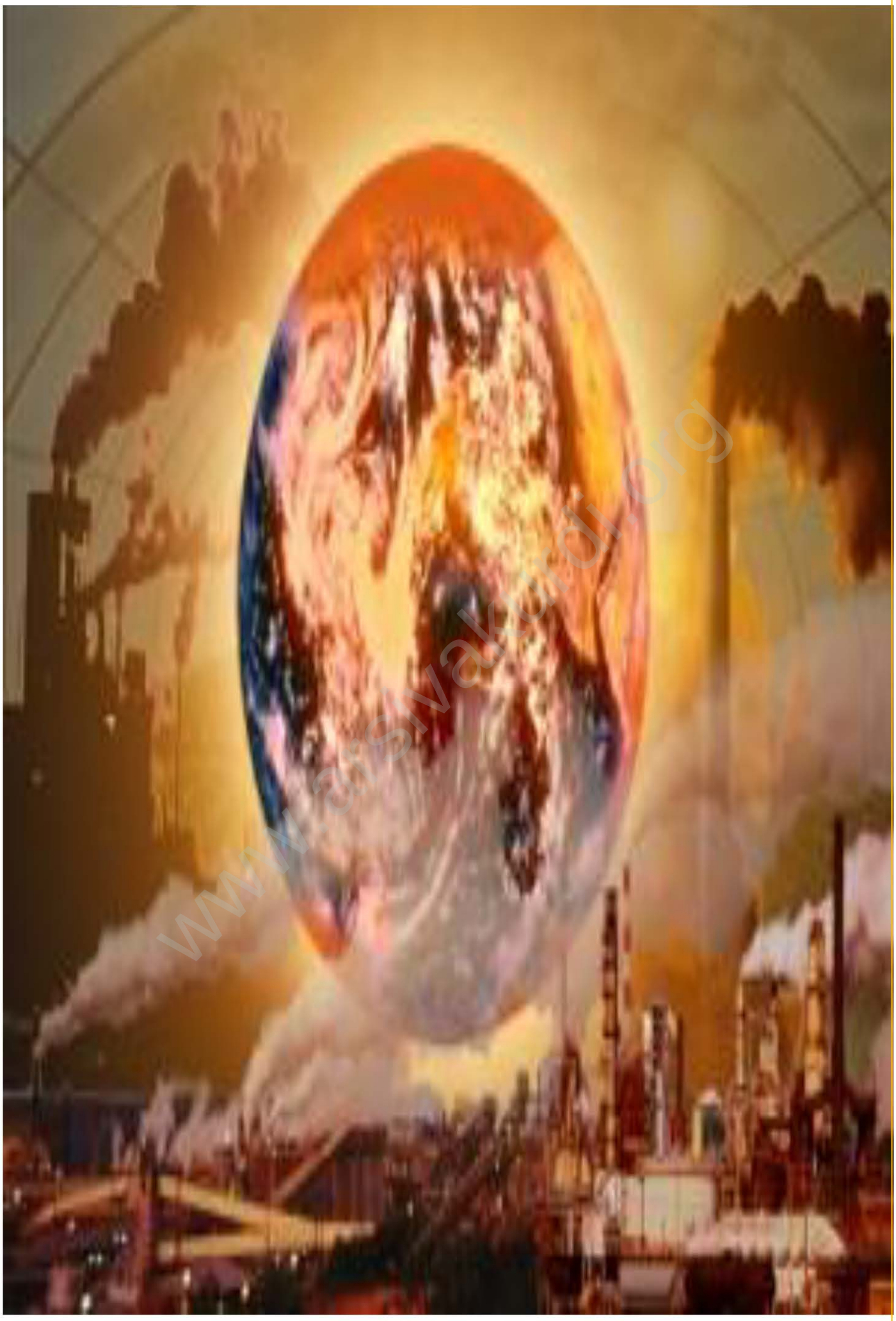
'Eğer yaşamıyorsanız,yoksunuz!' diyecektik.'Yani "var" olmak mı yoksa "yok" olmak mı istediğini soracaktık.

Bunun cevabı herkese göre değişir.Ama gerçekte mutlu olabilmişse insan ve gerçekten insanlığın asaletinin farkına varabilmişse;cevabı geçen yüz yılın aliminin dediğinden farklı olmazdı:"Yok olmaktansa,ilelebet cehennemi yeğlerim..."

Evet,hepimiz varız ve yaşıyoruz.İstesek de istemesek de...Fakat yanlış şeyler için yaşıyoruz.Yaşlanıp,ölüm korkusundan başka bir şey düşünemediğimiz zaman ya da bu sebebleri düşünmek için çok geç olduğu zaman,işte o zaman anlayacağız belki ne için yaşamamız gerektiğini...

'Peki,niçin yaşamalıyız?'diye sormaya başladıysanız kendi kendinize,cevaba çok yaklaştınız demektir.Aklı selim olan insana yeter bir cevap veriyorum ben kendimce,gerisi size kalmış bir şey:"Bize hiç bir zahmet çıkarmadan,bizi yaşatan için yaşamalıyız...

Muhammed Baki

www.srisivakurdi.org

Avrupa'da 15. Ve 16. yy.da ortaya çıkmış olan ve 'yeniden doğuş' anlamına gelen bir düşüncedir. Batı Uygarlığında dogmatik düşüncelerin etkisi kırılmış ve salt, bilimedayalı ve gerçeğin teknik açıdan kullanımı kendini en iyi biçimde kabul ettirdi.

Basit bir geçiş döneminden öte kapattığı ve açtığı dönemlerle dinamizm ve gerçek özgürlük anlayışı içinde yeni bir uygarlığa dönüştüğünü söyleyebiliriz. Rönesans'ı farklı kılan birçok şey vardı. En basitiyle eski-yeni, bilgelik-cahillik vs.. bu sarsıntılı atmosferde her şey iç içe geçmiştir. Rönesans diğerlerinin aksine yüzü insana ve evrene yöneltti yani Antik Yunanın bilgeliği ve yazıları hümanizm gibi bir akımla yeniden değerlendiriliyordu.

16. yy. da pozitif bilimlerde(özellikle matematik, astronomi, anatomi) büyük gelişmeler görüldü. Kopernik'çi anlayış doğru olmayan bilgilerle bilimsel anlayışı birbirinden ayırdı. Yeni anatomi bulgularıyla Eski Yunandaki hekimlik anlayışı değişti. Matematikçiler öncekilerin çözemedikleri soruları çözebildiklerini kanıtladılar. İlk kez deneysel yöntemler kullanıldığı için bilimsel deneylere daha çok önem verildi ve güvenirliği kanıtlandı.

Yine aynı yüzyılda hekimler, felsefeciler ve yazarlar öncekilerin bilginlerine ve üniversite hocalarına saldırdılar. Çünkü üniversiteler dogmatik düşünen ve kilisenin etkisinde kalan yerler olmuştu. Böylelikle Aristo'nun bilimin yalnızca toplumsal ve zihinsel anlamda açık olan insanlara yolundaki düşüncesi bırakılmış, sömürme üzerine kurulu siyasal ve toplumsal düzen sallanmaya başladı..

Bilimsel incelemelere olan ilgi yapılan çalışmalardan belli oluyordu. Teknik araştırmalar ve yazılan kitaplar tüm alanları kapsayacak biçimde giderek artış gösterdi. Bu artış, deney ve gözlemciliğin ilgi görmesine, büyü ve simya gibi uğraşlarınsa sonunu hazırladı. Bu dönemde artık düşünceler daha da belirginleşmeye başlamıştı.

Rönesans'ın elbette bilim ve teknoloji alanında da gelişim gösterdiği açıktır. Ancak şu an Rönesans'ın toplumların ve bireylerin üzerindeki etkisini ve yararlarını gözlemleyeceğiz.

15. yy. da İtalya'da hümanizm akımı doğdu. Bu yüzyılın düşünürleri Antik Çağ düşünürlerinin güzel üslubuna dönüşü savunuyorlardı. Orta çağdaki insan değerinin düşürüldüğü görüşüyle mücadele etme amaçlanmıştır. Kişilerin maddi manevi kişiliğinin mutlak özerkliğini ileri sürdü ve kısaca hümanizmin en önemli özelliği dışa vurumu ve kazanımları ile insanı konu edinmesiydi. İkincisi ise şaşırtıcı olarak felsefe ve dini okulların öğretilerini bağdaştırmaktı. Orta çağ anlayışına göre insanın ilk

günahının cezasını ödeyecek şekilde yaşamasını en soylu erdem olarak görüyordu . işte bundan farklı olmak üzere hümanistler; yaratıcılık ve doğaya üstün gelme düşüncesini savunuyorlardı. Hümanistler yitik insan ruhuna ve bilgeliğin yeniden doğmasına bel bağlamışlardı. Bunun tek yoluda antik yunan ve roma uygarlıklarının değerlerini yeniden keşfedip benimsemekten geçiyordu. Ama hümanistler tüm bunları düşünürken yeni bir düşünme biçiminin doğmasına ve yeni bilgi dallarının gelişmesine de yardımcı olmuşlardır.

İNSANIN AYDINLIĞA ÇIKIŞI

16. yy'ın diğer dönemlerden farkı ölü bir dönem değil yaşayan bir dönem olmasıdır. Sonuç olarak Rönesans'ın etkilerini toplum açısından ele alacağımız için daha çok toplumsal reaksiyonda bulunmuş gelişmelerden söz edeceğiz. Mekanik saat, pusula ve açık denizlerde kolayca yol almayı sağlayacak olan arkadan takma olan dümenin icadı modern çağın zamana hükmetmesini sağlamıştır. Bu dönem başlangıç olarak din noktasında bazı çalışmaların zararlı görülmesi sebebiyle gelişmelerden çoğu zaman insanlar haberdar olamamıştır.

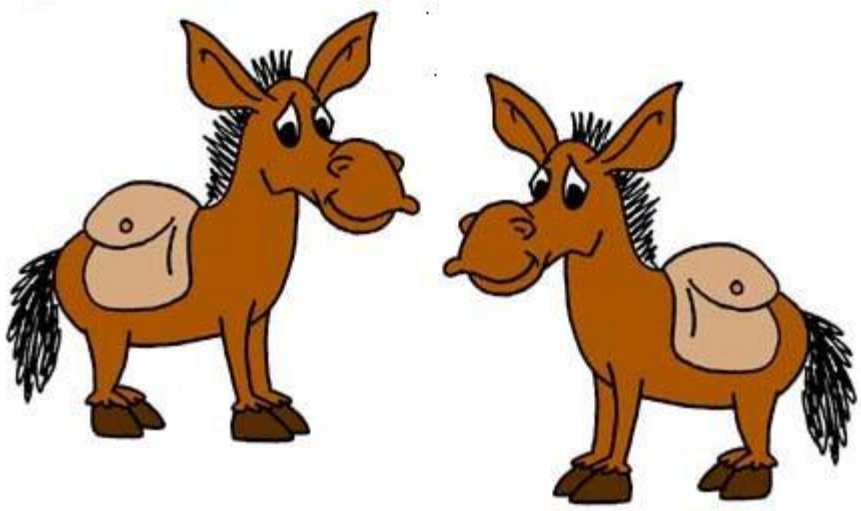
Artık bazı şeylerin daha da belirginleştiği ve daha da anlaşılır olduğu kesindir. Şimdi tüm bu gelişmelerin insanın yaşamına nasıl etki ettiğini inceleyeceğiz.

16. yy'da toplumsal ve ekonomik koşullardaki değişimlerle birlikte her şey değişti. Lüks tüketime dayalı ticaretin gelişmesi kar elde etme talebinin artması gibi durumlar meydana geldi. Yani insanın yaşamının merkezine paranın sokulmaya başladığı dönem… Rönesans'la birlikte Avrupa'da yeni bir evren meydana geldi. Orta çağ düşüncesinden farklı olarak, Rönesans Antik Yunan ve Roma eserlerinin tanıtılarak bilimsel bir devrimin düşünce alanındaki alt tabanı hazırlanmış oldu. Sonuç olarak Avrupa Rönesans ile birlikte toplumsal bir refaha ve tüm bilimlerin güncellendiği zengin ve yaşayan bir dönem olduğunu açıkça gösteriyor. Diğer bilimlerdeki gelişmeler günümüz bilim dallarının temellerini teşkil etmekte ve bu yönde de gelişim göstermektedir.

Ciwan Q.

Kaynakça:Boorstein: Keşifler ve Buluşlar.Gombrich: Sanatın Öyküsü.Chronicle of The World.

Ka Em Bavên Ber Aqıla

Hebû tunebû, rehmet li gora dê û bavên min û we bû, li gundekî sê bira hebûn. Ji malê dinê tenê du kerê wan hebûn. Bi van kerana ji çiyê êzing dibirin bajêr difirotin û jiyana xwe pê dom dikirin.
Rojek ji rojan, ev herdu kerê wan hatin dizîn. Çol û çiya gişt geriyan nedîtin. Berê xwe dan malên gundiyan, disa nedîtin. Hersê bira li ser kevirekî rûniştin û ji hev re gotin:
- Ka em bavên ber aqila?
Yê mezin got:
- Heger ez bim, ê ku kerê me biriye yekî kinik e.
Yê ortê got:
- Ger kinik e, ji Xirbebelik e.
Yê biçûk got:
- Ger kinik e û Xirbebelik e, sed ji sedî ew Elik e.
Rabûn berê xwe dan gundê Xirbebelik. Girtin ser mala Elik.
Jê re gotin:
- Zû kanîn kerên me?
Elik got:
- Kerên we ne li cem min in.
Wan got:
- Me avêt ber aqila ker li cem te derket.
Elik got:
- Ger hûn bi aqilê xwe bawer in, çi di bin lihêfa min de ye?
Yê mezin got:
- Ger ez ez bim, tiştê di bin lihêfa te de ye tiştekî girover e.
Yê ortê got:
- Ger girover e, ez bibêm orte sor e.
Yê biçûk jî got:
- Ger girover e, orte sor e û sed ji sedî hunar e
Elik zer û şîn bû, destê wî di ber de ket û got: "Kerê we wane di êxur de ne."

Berhevkar: Yusuf Dicle

www.arsivakurdi.org

Fırat

Fırat,

Nedir diye soranlara

Hele gel bir bak diyordu içime

Niceleri baktı baktı geçti içimden

Niceleri bir daha çıkmadı dibimden

Nereden gelip, nereye gidersin diye soranlara

Cennetten gelip cennete giderim diyordu

İnanmıyorsan benim sözüme

Bir dinle hasan sabahları, selahaddinleri eyyubileri

İçimden çıkan peygamberleri, aşıkları, evliyaları

Beritanları, Harunları, Zilanları doğurdum ben

Doğup da batmayan güneşler doğurdum ben

Fıratım ben

Atam Med'in oğluyum ben

Toprağa,taşa hayat veren canın canıyım ben

…

Fırat diyorlardı adına

İçinde boğulan boğulana

Bilmiyorlardı adını

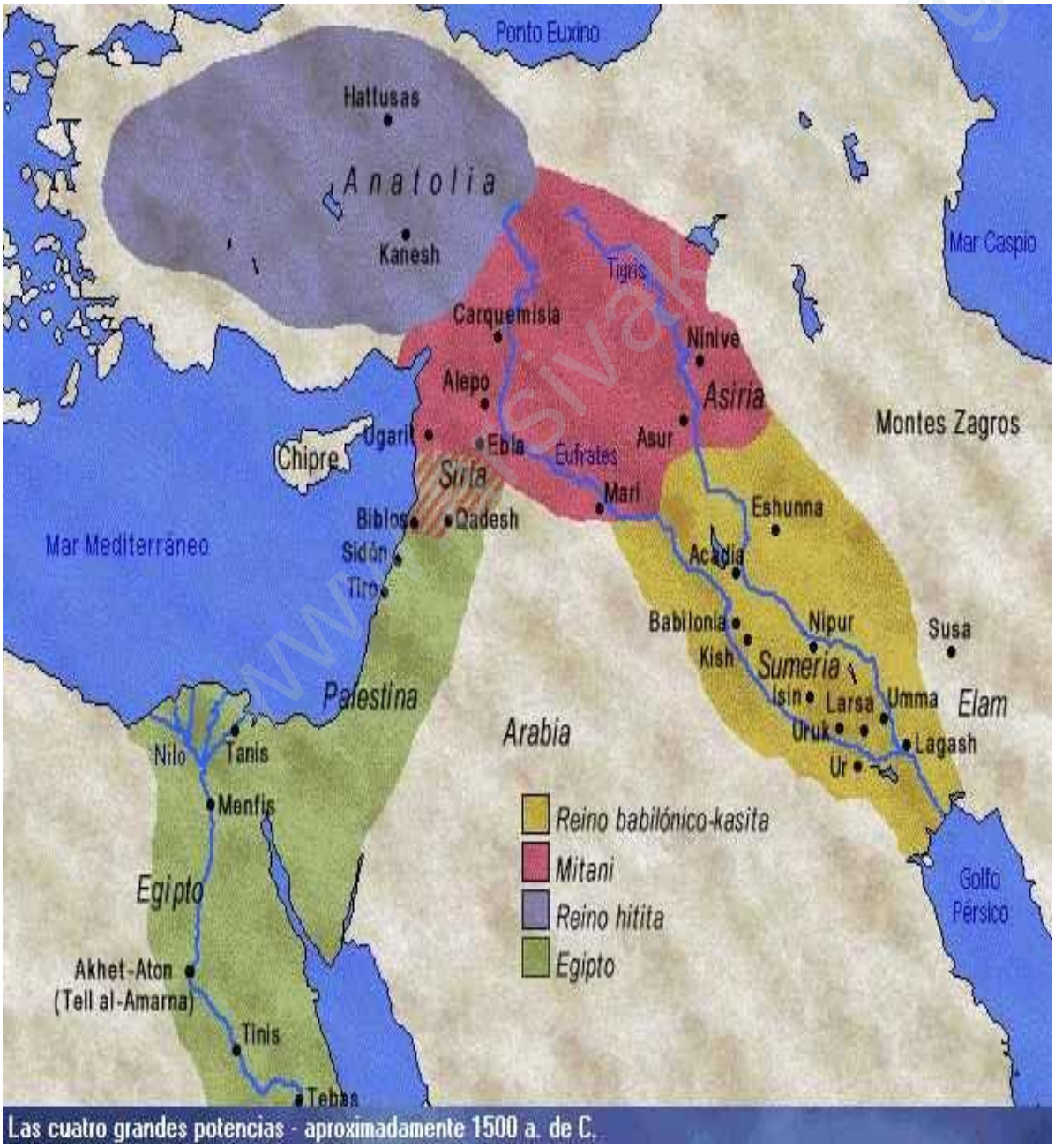
Yare Gulistan(!) diyene kadar ben!

Mehdi

www.arsivakurdi.org

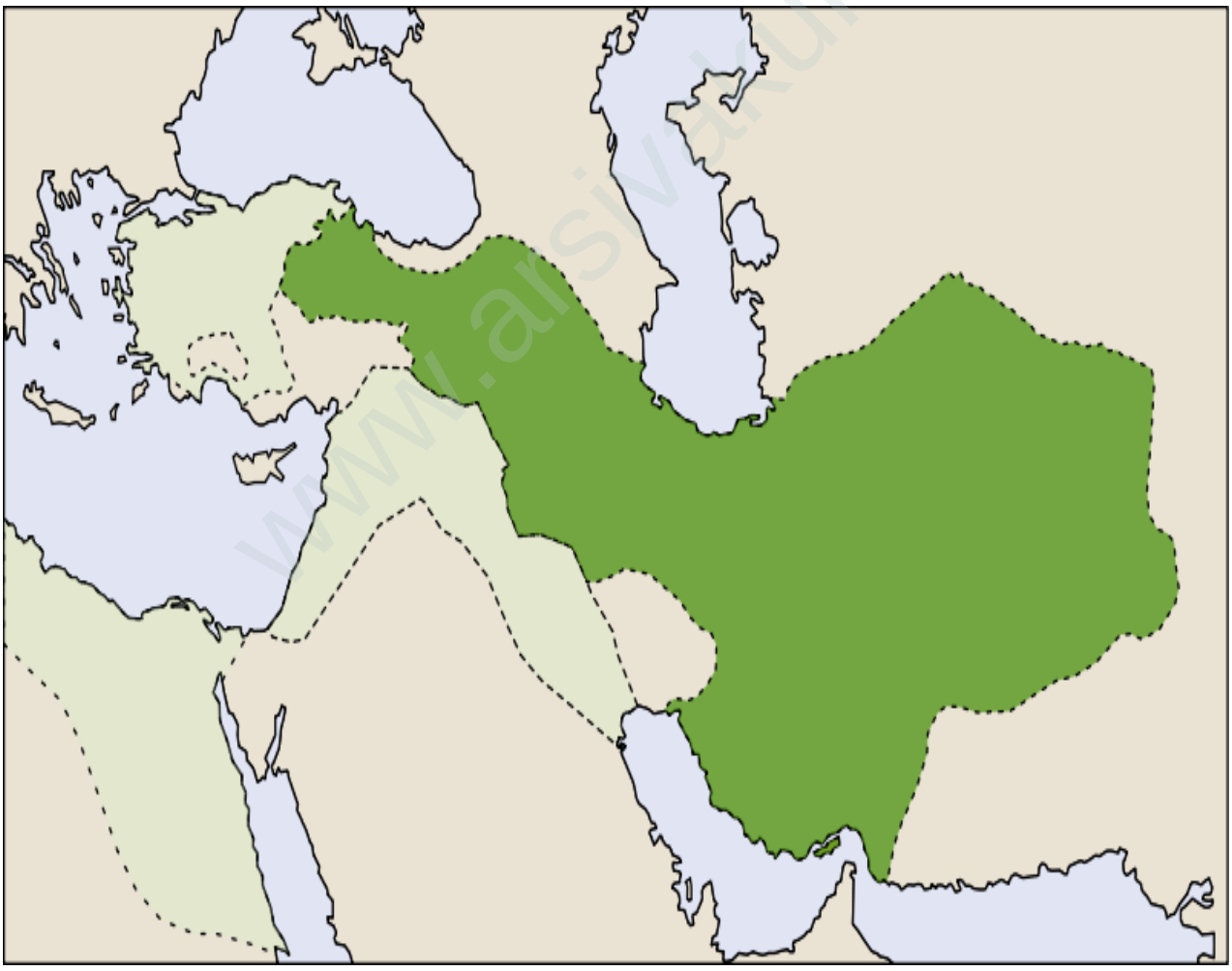
Tarih; geçmiş zamanlarda yaşayan insan topluluklarının her türlü faaliyetlerini yer ve zaman bildirerek, sebep-sonuç ilişkisi içinde anlatan bilim dalıdır. Bu yüzden tarih tarafsız olmak zorundadır. Fakat, günümüzde varlığını devam ettiren milletlerin tarih kitaplarına bakınca, tarihten ziyade ideolojik tarihin yazılı olduğunu görürüz. İdeolojik tarih ise, gücü elinde bulunduran anlayışın oluşturduğu(varsaydığı) tarihtir. Her ülkenin tarih kitabında aynı konunun farklılıklar gösterdiği bir gerçektir. Fakat günümüzde oluşmuş olan global dünyada, bu farklılıklar giderek en az seviyeye inmektedir.

Bu yazıda anlatacağımız konu ise, bize yabancı olmayan bir konu. Medeniyetin beşiği olarak kabul edilen mezopotomyadaki kayıp medeniyeti anlatacağız size. Kayıp dememizin sebebi,mezopotomyadaki uygarlıkları anlatan kaynaklarda ismi geçmesine rağmen üstünde fazla durulmaması,önemsenmemesi,yok sayılması.Tabi ki bunun farklı nedenleri olabilir. Ama biz burada bu medeniyeti anlatacağız size sadece.

Yukarıda gördüğünüz harita, İ.Ö. 1500 lerde, Oratda Doğuda yaşayan devletleri göstermektedir.Bu devletlerden,Hititler Orta Anadoluda, Mısırlılar, günümüz Mısır ve Filistin'inde, Mitanniler ve Sümerler ise Mezopotamyada yaşayan uygarlıklardır.Mezopotamya,Fırat ve Dicle nehirleri arasına verilen isimdir. Bunu Anadolu ve Ortadoğuyla karıştırmamak gerekir.Unutmamamız gereken başka bir özellik ise bu dönem ve bundan sonraki dönemde mezopotamyadaki devletler şehir devletleriydi.Yani sadece belirli bir bölgede devletler varlığını sürdürüyordu.Yukarıdaki haritada,günümüz Irak devletinin güney doğusunda,Elamlar,güneyinde,Sümerler ve kuzeyinde Babil ve Asur devletleri varlığını sürdürüyordu.Ülkemizin güneydoğusundaki kısımda ise Medler yaşamaktaydı.

Çoğu kaynakta yer almayan ama en basitinden İngilizce Wikipediada bir çok bilgi bulunan Medler…Yaklaşık 400 yıl boyunca Urmiye gölünün güneyinden Süleymaniye dağlarına uzanan coğrafyada ve İran platosunu bir duvar gibi Mezopotamya düzlüklerinden ayıran ve kartal yuvasını andıran Zagrosların güneydoğusunda varlıklarını sürdürmüşlerdir.

Medler hakkında ilk olarak Asur belgelerinde bahsedilmiştir (İ.Ö. 836). Kendileri için özgür aşiretler ve bağımsız beylikler statüsünü benimsemişlerdir. Siyasal bir birlik olmayan bu bölge Asurlar için önemli bir Pazar kaynağı olarak görülmektedir . Bu dönemde işgalci ve sömürgeci Asur ordusu Media bölgesine saldırdığında karsılarına birlik olan bir güç çıkmaz. Bu durum Asurlar için bir Pazar ve ganimet merkezi olarak görülmüştür.

Med'ler devlet kurma süreçlerini İ. Ö. 800'lü yıllarda başlatmışlardır. Sözkonusu süreç, kuzeyin savaşçı süvarileri İskitler'le akraba Kimmerler'in istilaları (İ. Ö. 647- 615) ile kesintiye uğramıştır. İlk hükümdarları olan Kyaksares'in (Kyaxares) önderliğinde özgürlüklerine kavuşan Med'ler, İ. Ö. 612 yılında Güney Mezopotaya'daki intikamcı Kaldeliler'le (Asurlular'ın yıktığı Babil'in mirascıları) birleşerek, şimdiki Musul'un 100 km kadar doğusuna, Dicle kıyısına kurulmuş olan -Asur İmparatorluğu'nun başkenti- Nineve'yi üç aylık bir kuşatmanın ardından ele geçirmiştir. Böylece Dicle'nin Kuzeyi ve doğusunda Med devleti doğarken, güneyi ve batısında Babil'in ikinci dönemi veya Kalde devleti başlamıştır.

Medler, monarşiyle yönetiliyordu ve resmi dinleri Zerdüştlüktü. Başkenti Ekbatana olarak adlandırılan, günümüzde İran sınırları içerisinde yer alan Hamedan şehridir.Med boylarının birliğinin sağlayarak Med İmparatorluğunu oluşturan ve bu devletin ilk kralı olan kişi Dayako(Keykubat)'dur(İ.Ö-728-673). Ayrıca Medler, 42 harften oluşan bir alfabeyi kullanmışlar.

Ayrıca Medler, Ari özellik taşıyan ve bütün Aryanları bir bayrak altında toplayan son İmparatorluk olma özelliğini taşımaktadır.

(Devamı Gelecek.)

Kaynakça: Arya-S.M.Toli,Mezopotamya Tarihi-Wikipedia-Mezopotamya Tarihinde Hakkari-İhsan Çölemerikli

KowaRaman

www.arsivakurdi.com

Neredesin?

Bir mumun etrafında arıyorum seni,
Benim olmayan gözlerini,
Ve hiçbir zaman benim olmayacak kalbini.
“Belki ,belki olur” demek istiyorum,
Hadi, söylesene, neredesin?

İşte buradayım ben!
Benim olmayan bedenimle ortadayım!
Avuçlarımda yüreğim,
Semada sözlerim,
Hadi, söylesene, neredesin?

Sahra çöllerini aşmışım çoktan,
Beyhude aramaya başlamışım seni doğduğumdan,
Şimdi bulmuşum seni “yokluktan”
Nasıl kaybedeyim seni “varlıktan”
Hadi, söylesene, neredesin?

Söylesene nerdesin?
Olmayan kalbimdesin.
Hiç olmayacak cennetimdesin.
İşte burada,tam içimdesin.
Hadi, söylesene, ben neredeyim!...

Mehmet Kara

www.arsivakurdi.org

Edebiyat mı?

Edebiyat bir milletin varoluşunu sağlayan ve bunu devam ettiren en önemli sanat dalıdır. Edebiyatı olmayan bir milletin varlığından pek söz edemeyiz. Bu yüzden de size bu köşede edebiyatımızın en önemli isimlerinden birisini tanıtacağız size. Kemal Sadık Gökçeli. Hepimizin bildiği ismiyle Yaşar Kemal.

Acılar onun için çok erken başlamıştı. Nigâr Hanım ile çiftçi Sadık Efendinin oğlu. Van'ın Muradiye ilçesine bağlı Günseli köyünden olan ailesi, Birinci Dünya Savaşı'ndaki işgal yüzünden uzun bir göç süreci sonunda, o zamanlarda Adana'ya bağlı Osmaniye'nin Hemite köyüne yerleştiler.

Henüz 5 yaşında gözleri önünde babasının öldürülmesine tanık olan Yaşar Kemal, küçük yaşta geçirdiği bir kaza sonucunda da bir gözünün kaybetti. Bunlar onun için sadece başlangıçtı. Çünkü o yaşlarda farkında değildi hayatın. Kadirli ilkokulunda ilk öğrenimini bitiren Yaşar Kemal, orta okul için Adana'ya gitti. Aynı zamanda çırçır fabrikasında işçilik yapıyordu. Bu şartlarda eğitimine devam edemeyen yazar, ortaokulu son sınıfta bırakmak zorunda kaldı. Ortaokulu bırakan yaza,o zor günlerde;ırgat katipliği,ırgat başlığı,öğretmen vekilliği gibi yirmiye yakın işte çalıştı. Bu yıllarda en uzun işi,beş yıl üst üste yaptığı çeltik tarlalarında kontrolörlüktü. 17 yaşındayken siyasi nedenlerden dolayı ilk tutukluluk deneyimini yaşadı. 1946 yılında askerliğini bitiren yazar,İstanbul'a gitti ve Fransızlara ait havagazı şirketinde gaz kontrol memuru olarak çalıştı.1948 yılında Kadirli'ye dönen yazar,arzuhalcilik yapmaya başladı. 1950 yılında tekrar tutuklanan yazar bir süre ceza evinde kaldı.1951 yılında sal verilince tekrar İstanbul'a gitti.

Kısa bir işsizlik döneminden sonra Cumhuriyet gazetesinde röportaj yazarlığı ile başladığı gazeteciliği kendinsin kurduğu yurt haberler serisinin yönetimiyle sürdürdü. 1962 yılında İşçi Partisine giren yazar bu yıllardan sonra siyasetle bire bir ilgilendi.

Küçük yaşlardayken saz çalmaya,türkü söylemeye ve destanlar anlatırdı. Daha ilk okuldayken ilk şiirlerini yazmaya başladı. Bu yıllarda şiirlerini Kemal Sadık Göğceli olarak yazıyordu.Bu yıllardaki şiirleri,Yeni Adana,Vakit gibi gazetelerde ve Varlık,Kovan,Millet gibi dergilerde yayımladı.

www.ersivakurdi.org

İlk kitabı olan ‘Ağıtlar’,o güne kadar hiç derlenmemiş tekerlemeleri ve ağıtları gün ışığına çıkardı(1943). İlk Öyküsü olan ‘Pis Hikaye’yi 1944 yılında Kayseri’de askerlik yaparken yazdı.

Türkiye’de tarımdan sanayileşmeye geçiş evresi olarak nitelenebilecek 1950’li yıllarda, Çukurova’nın geniş biçimde makineleşmeye açılması ve verimli topraklar üzerindeki ağalar arası rant savaşımının kızışması, bunun yoksul Çukurova köylüsü üzerindeki sonuçları Yaşar Kemal’in romanlarının ilk evresinin ana temasını oluşturmuştur denilebilir. Ağa baskısı karşısında dağa çıkan eşkıya *İnce Memed*’le yazar, bir destan kahramanını anlatırken aynı zamanda toplumsal yapıdaki aksaklıkların da eleştirisini yapar. Roman, ağalara karşı Çukurova’nın yoksul halkına arka çıkan İnce Memed’in halkı için savaşımını konu alır. Roman kahramanının Toroslar’da beş köyün bütün topraklarına sahip bir ağaya karşı direnişi ve çekişmeleri uzun bir serüveni kapsar. Sonunda İnce Memed toprakları gerçeksahipleri olan köylülere dağıtır, ağayı öldürür, dağa çekilip kayıplara karışır ve bir efsane kişisi haline gelir. Yazarın kendi deyimiyle “mecbur adamın” öyküsüdür İnce Memed. Yayımlandığı dönemde büyük yankı yaratmış olan *İnce Memed*’de yazarın geleneksel masal, efsane tema ve motiflerinden yararlanarak çağdaş düzeyde romantik bir öykü kurduğu gözlenir.

Ayrıca yazarın dayısı yaşanılan o bölgedeki en büyük eşkıyalardan birisi olan ünlü Remzi Bey’dir.O yıllarda Kadirli’yi ilk örgütleyen isimlerdendir. Ayrıca yazarın amcaoğlu da eşkıyadır ve dağda vurularak öldürülmüştür. Bunun dışında yazarın etrafında bir çok eşkıya olan kişiler vardır. “İlk romanımın İnce Memed olmasının nedeni bu. Başka türlü de olamazdı zaten.” Sözleriyle açıklıyor yazar İlk romanının İnce Memed oluşunu.

‘İnce Memed’ yazarın en tanınmış kitabıdır.40 dile çevrilmiştir. Dünyada 3 milyondan fazla basılan eser,yazar baş yapıtıdır. Diğer romanları da çok sayıda yabancı dile çevrilmiştir; kitaplarının baskısı yurt dışında 140 dan fazladır. Nobel Edebiyat Ödülü’ne aday gösterilmiştir. Çoğu uluslar arası olan 40’den fazla ödül almıştır.

Birçok eseri tiyatro ve sinemaya uyarlanmış yazar halen yaşamına Adana’da devam etmektedir.

Başlıca Eserleri;

Sarı Sıcak(Öykü),İnce Memed,Teneke,Orta Direk,Kale Kapısı,Deniz Küstü,Kanın Sesi,Fırat Suyu Kan Akıyor Baksana(Roman),Bugünlerde Bahar İndi(Şiir),Ağrıdağı Efsanesi,Çakırcalı Efe,Üç Anadolu Efsanesi(Destansı Roman)…

KowaRaman

Doğal Bir Dünyada İnsanca Yaşamak dileğiyle...
KowaRaman